

Закон о изменама и допунама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама

Члан 1.

У Закону о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15 и 113/17), у члану 1. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Овим законом уређује се и регистровање и достављање електронских фактура и других захтева за исплату у електронском облику, у систему електронских фактура, као и евидентирање тих фактура и других захтева за исплату у електронском облику у централном регистру фактура, издатих од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 2.

У члану 2. тачка 4) мења се и гласи:

„4) новчана обавеза је износ уговорене накнаде за испоруку добара, односно пружање услуга наведен у уговору, фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату, односно у електронској фактури или другом одговарајућем захтеву за исплату у електронском облику, укључујући директне трошкове набавке;”.

После тачке б) додаје се тачка ба), која гласи:

„ба) електронска фактура, у смислу овог закона, је фактура, привремена и окончана ситуација, или други одговарајући захтев за исплату, састављена као електронски запис, која треба да садржи потпис или другу идентификациону ознаку одговорног лица, односно лица овлашћеног за издавање те фактуре, односно електронски потпис у складу са законом;”.

У тачки 9) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

Додају се тач. 10) и 11), које гласе:

„10) систем електронских фактура је систем (база података) који успоставља и води Министарство финансија, у којем се региструју електронске фактуре и преко којег се од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, достављају дужницима електронске фактуре;

11) у централном регистру фактура који успоставља и води Министарство финансија – Управа за трезор, евидентирају се електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима

су субјекти јавног сектора дужници, по успостављању техничко-технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године, на основу података добијених из система електронских фактура.”.

Члан 3.

У члану 3. став 3. у уводној реченици речи: „ст. 1, 2. и 4.” замењују се речима: „ст. 1, 2. и 5.”.

Тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје се тачка 4), која гласи:

„4) од дана регистравања електронске фактуре у систему електронских фактура, када се сматра да је дужник примио електронску фактуру, од стране повериоца који је испунио своју уговорену обавезу.”.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Ако је достава електронске фактуре извршена на дан у коме субјект јавног сектора не ради, електронска фактура се сматра достављеном првог наредног радног дана.”.

Досадашњи ст. 4–6. постају ст. 5–7.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 8, речи: „ст. 1, 2. и 4.” замењују се речима: „ст. 1, 2. и 5.”.

Члан 4.

После члана 4б додају се чл. 4в и 4г, који гласе:

„Члан 4в

Повериоци су дужни да електронске фактуре, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, региструју у систему електронских фактура.

Даном регистравања електронских фактура сматра се да су те фактуре достављене дужнику.

На основу података из система електронских фактура, централни регистар фактура евидентира електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су субјекти јавног сектора дужници, и додељује тој фактури јединствени идентификациони број.

Министар надлежан за послове финансија ближе уређује начин и поступак регистравања и евидентирања, као и достављање, прослеђивање и формат електронских фактура.

Члан 4г

Дужници врше проверу достављених електронских фактура приступом систему електронских фактура, и у року од осам дана потврђују прихватање, односно одбијају електронску фактуру.

Уколико дужник не прихвати нити одбије електронску фактуру, та електронска фактура се по истеку рока из става 1. овог члана сматра прихваћеном.

Дужници измирују новчане обавезе по електронским фактурама из члана 4в овог закона само ако су оне регистроване и достављене преко система електронских фактура.

Министар надлежан за послове финансија ближе уређује начин, поступак и друга питања у вези са прихватањем и одбијањем електронских фактура из овог члана.“.

Члан 5.

У члану 8. став 3. после речи: „подацима“ додају се речи: „из система електронских фактура и“.

Члан 6.

У члану 12. после става 7. додају се нови став 8. и став 9, који гласе:

„Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице, односно привредни субјект или субјект јавног сектора, осим Републике Србије, територијалних аутономија и јединица локалне самоуправе и њихових органа, ако не региструје издате електронске фактуре, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, у систему електронских фактура (члан 4в овог закона).

Новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у јавном сектору, уколико субјект јавног сектора којим руководи измири новчану обавезу по електронској фактури, у комерцијалним трансакцијама у којима су субјекти јавног сектора дужници, која није регистрована и достављена преко система електронских фактура (члан 4г овог закона).“.

У досадашњем ставу 8, који постаје став 10, речи: „ст. 4. и 7.“, замењују се речима: „ст. 4, 7. и 9.“.

Члан 7.

Прописе из члана 4. овог закона (новододати чл. 4в став 4. и 4г став 4) министар надлежан за послове финансија донеће у року од 180 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 8.

Одредбе овог закона које се односе на регистравање и достављање електронских фактура примењиваће се на електронске фактуре издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и

привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су дужници субјекти јавног сектора, који плаћања врше преко рачуна који се воде код Управе за трезор, по успостављању техничко-технолошких услова, а обавезно од 1. јула 2021. године.

Одредбе члана 2. тачка 9), члана 4а ст. 1–4, члана 4б и члана 12. ст. 6. и 7. Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС”, бр. 119/12, 68/15 и 113/17), престају да важе 30. јуна 2021. године.

На електронске фактуре, издате од стране поверилаца у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, у којима су дужници остали субјекти јавног сектора, који плаћања врше преко рачуна који се воде код банака, одредбе овог закона које се односе на регистровање електронских фактура и других захтева за исплату у електронском облику, примењиваће се по успостављању техничко-технолошких услова.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.